

gezet met Mart Smeets die volgens Visser 'immer de indruk wekt dat het hoogtepunt in je leven bestaat uit het werpen van een bal door een ring met een netje eronder'.

Adriaan van Dis ontdekte de Nederlandse literatuur op de hbs. „Boeken als *Kleine Inez*; een wereld ging voor me open.” Timmermanszoon Wim Kok hikte tegen de schoolsoort aan. „De hoofdonderwijzer zei dat ik naar de hbs kon, maar dat was voor mijn gevoel zover weg. De hogere burgerschool... Alleen voor de kinderen van de directeur.”

Willeke van Ammelrooy had Henk Vonhoff als leraar geschiedenis. Hij 'bulderde dagelijks door de gangen'. Volgens Ammelrooy gaf de hbs haar 'inzicht in alles'. Herman Koch weet nog precies wie de knapste van de klas was: 'Klaas Bruinsma, later groot ge-

worden in de hasj'. Vele Toen-lezers bezochten de hbs eveneens. Theo Durenkamp herinnert zich hoe er in de jaren zestig veel lesgevende

paters waren. „Pater Rebers die godsdienst gaf, hield er een ijzereen tucht op na. Toen we bij de blinde muzikleraar tijdens het zingen vreselijk tekeer gingen, stond-ie plotseling in de deuropening. Iedereen meteen weer in de plooi!”

Jan Prins kreeg bijles, want in die tijd moest toelatingsexamen voor de hbs worden gedaan. Lezer Jan Bakker is nog steeds blij met zijn opleiding. „Zowel de A- als de B-vakken heb ik mijn hele leven gebruikt. Enig minpunt? Er waren te weinig meisjes...”

Volgende week: heeft u uw eerste Barbie nog? Stuur uw reactie plus foto aan toen@telegraaf.nl

Hoe gaat het met ...

Hedy d'Ancona

Soms benijdt Hedy d'Ancona haar drie kleinkinderen. Zij mogen zelf hun middelbare school uitkiezen.

Hedy d'Ancona werd door haar moeder simpelweg ingeschreven bij de hbs voor meisjes aan de Garenmarkt in Leiden, ook wel het 'Grietenaquarium' genaamd. Hedy (onder meer minister, senator en Europees Parlementslid) kijkt er met gemengde gevoelens op terug. „Eigenlijk was het een lullige opleiding. Zo saai, zo ontzettend gedisciplineerd, zo ontzettend veel vakken. Drie soorten meetkunde! Ik moest erdoorheen, ik wilde studeren.”

Pas nu, tijdens het meewerken aan het boek *Wij van de hbs*, beseft zij hoe kwalitatief goed haar schoolja-

ren zijn geweest. „Prima docenten, allemaal gepromoveerd. Bevlogen. Maar ja, wat wilde ik? Toneelspelen met de jongens van een andere middelbare school en elke dag de slappe lach krijgen.”

Dit jaar wordt d'Ancona tachtig, maar ze werkt nog volop. „Ik schrijf en presenteer een programma over ouderen die aan kunst doen. Ik beseft nu best dat die hbs een fantastische opleiding was.”

„Daarna ben ik sociale geografie gaan studeren. Het zegt misschien genoeg dat ik daar nooit van droom. Maar ik heb nog weleens angstdromen dat ik blijf zitten op de hbs.”